

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 10C/20/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113212270
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2113212270.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Ľuboslavou Vankovou v právnej veci navrhovateľa: TT-KOMFORT s.r.o., IČO 36 277 215, so sídlom Františkánska 16, Trnava, proti odporcom: 1. A. R., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/X, R., toho času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a v ústave na výkon väzby, O. XX/XX, F., 2., A. R., narodená X.X.XXXX, trvale bytom N. XX/X, R., toho času na neznámom mieste, zastúpená opatrovníčkou pre konanie: B. C., zamestnankyňa tunajšieho súdu, o zaplatenie 78,58 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporcovia 1., 2. sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 78,58 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 78,58 eura od 2.8.2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa návrh zamieta.

III. Odporcovia 1., 2. sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 16,50 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 18.4.2013 doručeným súdu dňa 29.4.2013 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcom 1., 2. povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 78,58 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 78,58 eura odo dňa nasledujúceho po podaní návrhu do zaplatenia.

Súd návrhu v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu číslo konania 18Ro/86/2013-12 zo dňa 30.5.2013, proti ktorému platobnému rozkazu podala včas odporkyňa 2. odpor s odôvodnením, čím sa podľa § 174 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku zrušil platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd vo veci nariadil pojednávanie.

V odpore proti platobnému rozkazu odporkyňa 2. uviedla, že je ochotná po prepustení z výkonu trestu dlžnú sumu splácať, nakoľko v nie je možné teraz dlžnú sumu zaplatiť, keďže sa nachádza vo výkone trestu.

Uznesením tunajšieho súdu číslo konania 10C/20/2014-57 zo dňa 5.3.2014 bola odporkyňa 2. ustanovená podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku opatrovníčkou, nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť súčasný pobyt odporkyne 2..

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa Návrhom zo dňa 18.4.2013, s Odporom zo dňa 6.8.2013, výsluchom zástupkyne navrhovateľa a odporcu 1., oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä so Zmluvou o nájme bytu zo dňa 23.7.1977, s Evidenčným listom pre výpočet úhrady za užívanie bytu zo dňa 1.3.2003, so Sumárnou analýzou platieb za obdobie od 1.2.2009 do 31.12.2012, s Upomienkou zo dňa 1.8.2012 s doručenkou, s Dodatkom č. 10 zo dňa 31.7.2009 k zmluve o výkone správy majetku zo dňa 16.4.2007, s Výpisom z Listu vlastníctva číslo XXXX pre katastrálne územie R. zo dňa 17.4.2014, s obsahom spisu tunajšieho súdu spisová značka 9C/99/2003, s obsahom celého spisu, keď pojednával v neprítomnosti odporcu 1. podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a zistil nasledovný skutkový stav:

Zástupkyňa navrhovateľa v konaní uviedla, že o zaplatenie sumy 78,58 eura žiadajú titulom bezdôvodného obohatenia za užívanie dvojizbového bytu v R. na D. ulici číslo X nachádzajúceho sa na prízemí obytného domu, pozostávajúceho z kuchyne, dvoch izieb a príslušenstva. Nájomný vzťah k bytu vznikol dňa 23.7.1997, kedy bola uzatvorená zmluva o nájme bytu a byt bol exekučne vypratáný dňa 9.2.2010. Odporcovia 1., 2. sú manželia a byt mali pôvodne v spoločnom nájme. O vypratání odporcov 1., 2. z predmetného bytu bolo rozhodnuté v konaní vedenom na tunajšom súde spisovou značkou 9C/99/2003. Odporcovia 1., 2. boli opakovane vyzývaní na vypratanie bytu po skončení konania o vypratání bytu vedeného pod spisovou značkou 9C/99/2003. Rozhodné obdobie, za ktoré navrhovateľ požaduje bezdôvodné obohatenie, je od 1.2.2009 do 9.2.2010. Predtým odporcovia 1., 2. zaplatili dňa 2.2.2009 sumu 16,06 eura, ktorá bola použitá na platby za obdobie od 31.1.2009 vo výške 16,05 eura s tým, že zvyšok z tejto sumy 0,01 eura bol odrátaný od pohľadávky. Výšku bezdôvodného obohatenia si určil navrhovateľ na sumu 7,03 eura mesačne a jedná sa o pôvodnú výšku nájomného za tento byt, ako i výšku nájomného, za ktorú by boli prenajímané obdobné byty v obdobnej lokalite. Odporca 1. bol písomne vyzvaný na zaplatenie sumy 78,58 eura výzvou zo dňa 1.8.2012, avšak táto výzva mu nebola doručená.

Odporca 1. v konaní uviedol, že nárok navrhovateľa uznáva v celom rozsahu, je ochotný ho zaplatiť, ale v súčasnosti nemá z čoho.

Z obsahu spisu tunajšieho súdu spisová značka 9C/99/2003 súd zistil, že rozsudkom tunajšieho súdu číslo konania 9C/99/0003-45 zo dňa 29.1.2004 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave číslo konania 10Co 201/05-78 zo dňa 9.11.2005 bola odporcom 1., 2. uložená povinnosť vypratať byt č. X, pozostávajúci z dvoch izieb a kuchyne nachádzajúci sa na prízemí domu č. X v R., na D. ulici do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 207,46 eura (pôvodne v sume 6.250,-Sk) do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Predmetom konania je nárok na zaplatenie sumy 78,58 eura s príslušenstvom.

Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Vychádzajúc zo skutkových zistení bolo v prejednávanej veci nesporné, že Mesto Trnava je vlastníkom bytového domu súpisné číslo XXX. nachádzajúceho sa na ulici D. číslo X v R., v ktorom sa na prízemí nachádza byt číslo X, pozostávajúci z dvoch izieb, kuchyne a príslušenstva. K. bytového domu, ako i bytov v ňom nachádzajúcich, vykonáva navrhovateľ, ktorý bol zriadený pre výkon správy majetku Mesta R., s poukazom na čo je navrhovateľ v predmetnom spore aktívne legitimovaný. Dňa 23.7.1997 uzavreli Správa mestského majetku Trnava ako prenajímateľ a správca obytného domu a odporca 1. ako nájomca zmluvu o nájme predmetného bytu so vznikom nájmu od 23.7.1999 na dobu určitú do 31.3.1998. Odporcom 1., 2. ako manželom tak vznikol spoločný nájom bytu ku dňu 23.7.1997 a

trval do 11.9.2001 v dôsledku opakovaného obnovovania nájomnej zmluvy. Rozsudkom tunajšieho súdu číslo konania 9C/99/2003-45 zo dňa 29.11.2004 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave číslo konania 10Co 201/05-78 zo dňa 9.11.2005 bolo rozhodnuté o povinnosti odporcov 1., 2. vypratať predmetný byt z dôvodu skončenia nájmu uplynutím doby, na ktorú bol dojednaný. Odporcovia 1., 2. boli z predmetného bytu exekučne vypratani dňa 9.2.2010. Výška nájomného k predmetnému bytu predstavovala od 1.1.2003 sumu 7,03 eura mesačne.

Na základe výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že návrh bol podaný dôvodne. Odporcovia 1., 2. užívali predmetný byt od 12.9.2001 bez právneho dôvodu, ktorým užívaním nehnuteľnosti - predmetného bytu vlastnícky patriacemu Mestu R. bez toho, aby s ním, resp. s navrhovateľom vykonávajúcim správu majetku Mesta R., mali uzatvorenú nájomnú, či inú zmluvu, získali odporcovia 1., 2. bezdôvodné obohatenie. V prejednávanej veci ide tak o prípad získania bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu s tým, že samotné plnenie, ktorým tak došlo k presunu majetkovej hodnoty z majetkovej sféry navrhovateľa do sféry odporcov 1., 2., spočívalo v užívaní predmetného bytu a nedostatok právneho dôvodu na plnenie spočíval v tom, že navrhovateľ plnil neexistujúci záväzok voči odporcom 1., 2., nakoľko navrhovateľ nebol k odporcom 1., 2. v žiadnom právnom vzťahu, rovnako nekonal za iného. Získaním neoprávneného majetkového prospechu odporcami 1., 2. na úkor navrhovateľa vznikol občianskoprávny zodpovednostný vzťah medzi odporcami 1., 2. a navrhovateľom z bezdôvodného obohatenia, obsahom ktorého zodpovednostného vzťahu je povinnosť odporcov 1., 2. vydať získané bezdôvodné obohatenie a oprávnenie navrhovateľa ako subjektu, na úkor koho bolo bezdôvodné obohatenie získané, požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. Predmetom konania je tak nárok navrhovateľa na zaplatenie náhrady za užívanie predmetného bytu za obdobie od 1.2.2009 do 9.2.2010, keď navrhovateľ požadoval jej zaplatenie vo výške nájomného, za ktoré by bol predmetný byt prenajímaný. Výšku bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v užívaní predmetného bytu bez existencie platnej nájomnej, či inej zmluvy, alebo iného titulu, resp. bez právneho dôvodu, súd určil peňažnou čiastkou, ktorá zodpovedá čiastke vynakladanej na nájomné, ktoré by nájomca za obvyklých okolností bol povinný plniť podľa nájomnej zmluvy. Napokon ani odporcovia 1., 2. nepovažovali požadovanú výšku bezdôvodného obohatenia za spornú, obaja len uvádzali, že nemajú peňažné prostriedky na jej zaplatenie. Výška nájomného, za ktorú by navrhovateľ prenajímal predmetný byt, je 7,03 eura mesačne od 1.1.2003, čo za obdobie 1.2.2009 do 9.2.2010 predstavuje sumu 86,62 eura (7,03 eura x 12 mesiacov + 7,03 eura : 28 dní x 9 dní). Odporcovia 1., 2. zaplatili navrhovateľovi dňa 31.3.2009 sumu 8,03 eura, ktorú sumu 8,03 eura súd odrátal od celkovej výšky bezdôvodného obohatenia za rozhodné obdobie 86,62 eura a výsledok je suma 78,59 eura. Z tejto sumy 78,59 eura navrhovateľ odrátal ešte preplatok vo výške 0,01 eura z predchádzajúceho obdobia, teda žiadal v konaní zaplatiť celkom sumu 78,58 eura. S prihliadnutím k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam súd návrhu v časti o zaplatenie sumy 78,58 eura vyhovel, keďže považoval uplatnený nárok navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia za dôvodný vychádzajúc tak zo všeobecne platnej právnej zásady, že nikto sa nemá bez právneho dôvodu obohacovať na úkor iného a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Úrok z omeškania možno priznať navrhovateľovi iba od toho času, kedy sa dlžník, t. j. odporcovia 1., 2., dostali do omeškania. Keďže v Občianskom zákonníku pri bezdôvodnom obohatení nie je ustanovený čas plnenia, treba podľa § 563 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že dlžník je povinný bezdôvodné obohatenie vydať prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. V prejednávanej veci možno za kvalifikované požiadanie odporcov 1., 2. o vrátenie bezdôvodného obohatenia považovať doručenie návrhu, ktorý návrh bol obom odporcom 1., 2. doručený dňa 1.8.2013 a odporcovia 1., 2. sa tak preukázateľne ocitli s plnením peňažného dluhu v omeškaní dňa 2.8.2013. Výšku úroku z omeškania určuje nariadenie vlády Slovenskej republiky, ktorá výška úroku z omeškania je o 5,00 % viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku. Navrhovateľ má tak nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,75 % (5,00 % + 0,75 %) ročne zo sumy 78,58 eura, nakoľko základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 2.8.2013 bola 0,75 %. Z uvedených dôvodov súd považoval návrh v časti o zaplatenie príslušenstva za opodstatnený len v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 78,58 eura od 2.8.2013 do zaplatenia.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov považoval súd nárok navrhovateľa o zaplatenie sumy 78,58 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 78,58 eura od 2.8.2013 do zaplatenia za dôvodný, a preto mu vyhovel, a vo zvyšnej časti návrh zamietol ako nedôvodný.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia podľa ustanovenia § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko neúspech navrhovateľa v zamietajúcej časti bol nepatrný. Navrhovateľovi súd priznal náhradu trov konania v sume 16,50 eura, čo predstavuje náhradu sumy vynaloženej na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.